

חוק המילווה (תוספת יוקר), תשל"ה-1975 *

1. בחוק זה – הגדרות
- (1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) אם אין בחוק זה הוראה אחרת;
- (2) "הכנסת עבודה" – הכנסה לפי סעיף 2 (2) לפקודה, למעט הכנסה שחלים עליה סעיפים 122 או 123 לפקודה;
- (3) "מעביד" – כל המשלם הכנסת עבודה או האחראי לתשלומה;
- (4) "עובד" – כל המקבל הכנסת עבודה.
2. עובד יהיה חייב למדינה מילווה תוספת יוקר על הכנסת עבודה מעבודתו בחדשים ינואר עד יוני 1975 (להלן – המילווה); שיעור המילווה יהיה כמפורט בתוספת.
3. מעביד ינכה את המילווה מהכנסת עבודה שהוא משלם לתקופה האמורה בסעיף 2 וישלם לפקיד השומה את סכומי המילווה שניכה עד יום כ"ה בתשרי תשל"ו (30 בספטמבר 1975) או תוך שבעה ימים מיום שניכח, לפי המאוחר יותר; עם התשלום יגיש המעביד דין וחשבון בטופס שיקבע הנצי"ב.
4. ואלה פטורים מהמילווה: פטורים
- (1) עובד הפטור ממס על הכנסת עבודה;
- (2) עובד יומי כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (ניכוי משכר עבודה), תשל"ד-1974.²
5. מעביד שלא ניכה את המילווה או לא שילם אותו לפקיד השומה או לא מסר דין וחשבון או מסר דין וחשבון אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להניח שהדין וחשבון אינו נכון, רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המילווה שהמעביד היה חייב לנכות, ודין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 167 לפקודה.
6. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 3% לשנה החל מיום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975).
- (ב) הריבית תהא פטורה ממס.
7. (א) בסעיף זה – המילווה צמוד למדד
- (1) "מדד יוקר המחיה" – כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956³;
- (2) "מדד יסודי" – מדד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש אפריל 1975;
- (3) "מדד חדש" – גודד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש דצמבר לפני יום הפרעון.
- (ב) קרן המילווה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה; התכרר בעת פרעונו של המילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע המילווה כשהוא מוגדל באופן יחסי לשיעור העלייה של המדד החדש.

¹ נתקבל בכנסת ביום ט"ז בשבט תשל"ה (28 בינואר 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1163, תשל"ה עמ' 150.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; סי"ח תשל"ד, עמ' 65.

2 ק"ת תשל"ד, עמ' 1144.

3 סי"ח תשי"ז, עמ' 8.

8. (א) על סכומי מילווה שנוכו יינתנו עד ליום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978) תעודות רשומות על שם העובד.
 (ב) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות לשעבוד או להעברה פרט להעברות מכוה הדין.
 (ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את ההוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה, לרבות בדבר הוצאתן ופדיונן.
9. (א) סך כל סכומי המילווה והריבית עליו ייפרעו ביום ט"ו בניסן תש"ם (1 באפריל 1980).
 (ב) נפטר עובד, ייפרע המילווה לבן-זוגו, ואם לא השאיר בן-זוג – ליורשיו, עם הצגת תעודת המילווה.
10. על אף האמור בסעיף 2, יראו את סכום המילווה שנוכה כסכום המילווה שהעובד חייב בו.
11. הוראות הפקודה יחולו על המילווה כאילו היה מס, והוא כשאינן בחוק זה הוראה אחרת.
12. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

תוספת

(סעיף 2)

סכום המילווה שיינוכה מהכנסת עבודה בכל אחד מהחדשים ינואר עד יוני 1975

סכום הכנסת העבודה לחודש בלירות	סכום המילווה בלירות	סכום הכנסת העבודה לחודש בלירות	סכום המילווה בלירות
1985 — 2009	55	עד 1715	0
2010 — 2034	60	1758 — 1716	5
2035 — 2059	65	1783 — 1759	10
2060 — 2085	70	1808 — 1784	15
2086 — 2110	75	1833 — 1809	20
2111 — 2135	80	1858 — 1834	25
2136 — 2160	85	1884 — 1859	30
2161 — 2185	90	1909 — 1885	35
2186 — 2210	95	1934 — 1910	40
2211 ויותר	100	1959 — 1935	45
		1960 — 1984	50

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

